

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

D E N I S E

Toneelspel in drie bedrijven

door

GASTON GHEUENS

1880

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1983

(N° 1201)

Personen:

=====

Bert Vaarten	ouder dan 65,
Fons De Deken	45
Ria De Deken, zijn vrouw,	43
Bob De Deken, hun zoon,	20
Denise	23.

Decor:

=====

Het toneel stelt de living voor in de woning van Bert Vaarten.

Het is een vertrek dat zowel goede smaak als voldoende kapitaal veronderstelt om hem bot te vieren, wat meubilering en aankleding betreft.

Teneinde de beweegbaarheid van de acteurs te vergemakkelijken, wordt de ruimte "opgedeeld" in twee min of meer onderscheiden "sets":

op de helft jardin staat een eettafel met vier stoelen; tegen de wand staat een buffetkast met porselein en tafelbenodigdheden. Vooraan, weggerold tegen de wand op een T.V.-tafeltje, staat een T.V.-toestel.

Helft cour staat een salongarnituur bestaande uit een sofa, een tafeltje één of twee bijpassende zeteltjes, een staande lamp, een krantenstaander. Achter de sofa staat een vitrienkast; onderaan daarin staan drank en glazen.

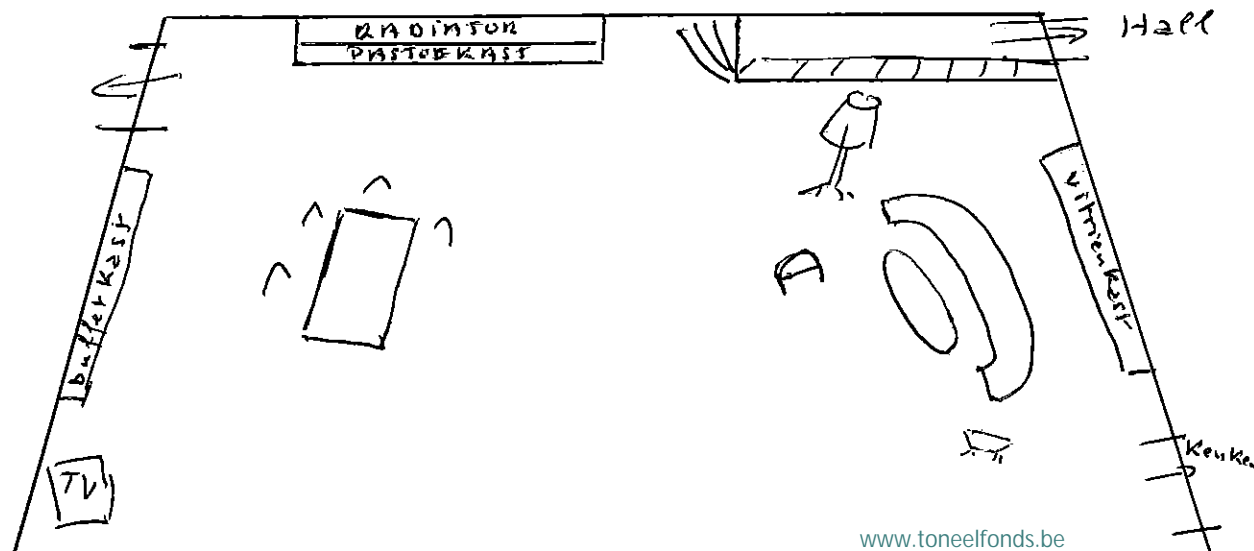
Tegen de achterwand staat boven een radiator van de centrale verwarming een kast van het pastoe-genre, waarin boeken, een platendraaier, een radioset en een telefoontoestel met bijhorende gidsen.

Geen van al de toestellen hoeft te zijn aangesloten; wat er aan muziek of andere geluiden geproduceerd wordt, komt over de luidspreker voorbereid op band.

Er zijn drie in/uitgangen: achteraan jardin is de deur naar de vertrekken die Bert occupeert;

achteraan cour, liefst te bereiken via een praktikabel met een lage balustrade, is de deur naar de hall, trapzaal en dus de verdiepingen;

vooraan cour is de deur naar de keuken en de tuin.

EERSTE BEDRIJF.

=====

Bij het opgaan van het doek zit BERT VAARTEN met een filmviewer een Kodakfilmpje te bekijken aan de eettafel. Hij lijkt tevreden over het resultaat van zijn film.

- Bert (bij zichzelf mompelend)
Dat is verdraaid goed meegevallen...
(hij spoelt langzaam verder)
DIT is een beetje minder goed....; staat een beetje flou... (haalt diep adem en zucht) Hoe is dat nu mogelijk? Met dezelfde instelling!?
Tja, dat zal ik er toch uit moeten knippen...Ha, HIER wordt het weer beter.
- Ria (komt binnen van vooraan cour, uit de keuken; ze is een keukenschortje aan het uittrekken); ze kijkt eerder grimmig naar Bert)
Eindelijk ben ik in de keuken klaar, sé...
(als hij niet reageert)
En je bent wéér tegen jezelf aan het praten, besef je dat?
- Bert (kijkt eventjes op)
Dat heb ik mijn levenlang gedaan, kind...In het vuur van het gevecht...
- Ria Dat is anders het begin van het einde, zeggen ze...
- Bert (grijnst) Dank je wel...
Maar "ze" zeggen nogal wel eens meer dingen die kant noch wal raken...
- Ria (smalend, terwijl ze naderbij loopt)
En hoe je DAAR zoveel geld kan in blijven steken, dat snap ik ook niet!
- Bert Wat kan ik er anders mee aanvangen?
- Ria Dat zou IK wel weten!
- Bert Daar twijfel ik geen ogenblik aan!..Maar voorlopig is het nog JOUW geld niet, hé...ALS je't ooit wel zal krijgen!?! (hij kijkt haar ietwat uitdagend aan)
- Ria (grimmig) Ik heb NU geen tijd om ruzie te maken, manneke!
- Bert Ik dacht anders, dat je'r speciaal voor gekomen was?
- Ria (verveeld) Een beetje ernstig, nu... (ze knikt naar de viewer) Dat zie je toch dikwijls genoeg op de televisie: filmpjes over bloemen die in een paar seconden helemaal opengaan!?! En dan is het veel beter gedaan, dan wat jij maakt...
- Bert Ha neen, kind, NIET beter, hé...En DIT is een persoonlijke prestatie!
- Ria Zelfkritiek is ook je sterkste zijde nooit geweest, hé?
- Bert Want je mag niet vergeten dat ik op super acht zit, hé, terwijl die mannen van de televisie op 35 millimeter filmen...Dat is vier en een halve keer zo breed... Dia-formaat om precies te zijn. www.toneelfonds.be

2.
Ria 't Is DAT, wat ik wil zeggen, hé: als je't niet kan zoals het eigenlijk moet, laat het dan!
(ze loopt naar achteraan cour toe)
Ik ga nu mijn boodschappen doen. Moet ik nog iets speciaals voor jou meebrengen? (ze verdwijnt)

Bert (kijkt peinzend voor zich uit, schudt het hoofd)
Niet dat ik het weet, neen.

Ria (verschijnt weer, is een regenjas aan het aantrekken)
Neen!?
Dan wordt het weer zoals altijd: als ik straks terugkom, DAN zal je van alles weten, dat je graag gehad had.

Bert Is er nog yoghourt?

Ria Zowat een halve doos. (ze verdwijnt vooraan cour)

Bert Breng er dan alvast maar een nieuwe mee...En de kleine ajuintjes zijn OOK op.

Ria (verschijnt weer, trekt een boodschappencaddy achter zich aan)
Dát weet ik; die staan op mijn lijstje...(ze neemt een blocnote en een ballpoint uit de caddy, maakt een aantekening) Yoghourt dus...

Bert En Fons heeft nageltjes nodig voor dat kastje onder de trap, beneden...(hij wijst naar achteraan cour)

Ria Die staan er ook op...(ze rijdt met de caddy naar achteraan cour)

Bert Weet je wat!? Breng eens een peperkoek voor mij mee?

Ria (stopt, kijkt ongelovig) Een peperkoek!?

Bert Daar heb ik ineens trek in, ja.

Ria (neemt met verveeld gezicht en zucht de blocnote weer)
Wat jij allemaal voor grillen hebt...(ze noteert) De merels zullen lachen, toekomstige week, als ik hem helemaal uitgedroogd in de tuin moet smijten...

Bert Ik eet die helemaal op, kind...Ik heb dat altijd graag gegeten.

Ria Nog iets? (wacht niet) Vanillestokjes, die moet ik OOK zien te vinden...(ze noteert)

Bert Een paar lampen van 60 watt mag je ook meebrengen...Die geven toch regelmatig de geest, tegenwoordig.

Ria Zou 40 niet voldoende zijn? Dat heeft in de krant gestaan, hé: dat het flauwekul is, dat je altijd overvloedig licht moet hebben voor je ogen...Dat zijn die mannen van de Ebes, die dat verkondigen.

Bert Neen, neen, breng er maar van zestig mee. Ik zie graag duidelijk wat ik zie.

Ria (noteert) Goed, jij bent de baas...Is dat dan alles?

Bert Ik denk het wel.

Ria Goed dan...(ze kijkt op haar horloge)

3.
 Bert Heb je al iets in huis voor zaterdag en zondag?

Ria Hoe bedoel je?

Bert Voor het middageten?

Ria Dat haal ik toch zaterdag op de markt!?

Bert Ik zou eens graag rode kool met worst eten.

Ria Toch niet op een zondag!?

Bert Zaterdag dan?

Ria (verveeld) Als je dat wil, ja...Er staat water in de ketel voor je thee, hé, straks...Want ik zal wel niet vóór vier uur terug zijn.

Bert (smalend) Je zal natuurlijk weer wel op iemand botsen, die JOU in de klap houdt, hé!?

Ria Dat IS ook zo! De mensen vinden mij blijkbaar aangenamer om mee te praten, dan jij!

Bert WIJ zitten teveel met mekaars gezelschap opgescheept, kind, DAT is het...Je zou al eens méér boodschappen moeten gaan doen en mij met rust laten.

Ria Waarom ga jij niet meer wandelen, zoals vroeger?

Bert Daar is het NU het weer niet meer voor, hé?

Ria Als je je goed kleedt, dan is het altijd het weer om te wandelen.

Bert Mijn knieën gaan niet zo goed meer mee... Zeker niet als het zo vochtig is, als vandaag...

Ria Ja, 't was daarnet weeral aan het gieten.

Bert Ga dan maar eens een filterke drinken en een pateke eten, vóór je terugkeert.

Ria (argwanend) Wil je me voor iets het huis uit, ja!?

Bert (zichtbaar schelms, overdrijvend) Welja, ik verwacht mijn nieuwe verloofde!

Ria Daar kan ik niet mee lachen, met zo'n flauwekul!

Bert Ja, 't is waar...Vooruit, ga nu maar...Anders klaag je straks weer steen en been, dat ik je je werk niet laat doen.

Ria Jij kan geen ogenblik verdragen dat ik eens niks sta te doen, hé? Ik heb nog geen moment stilgestaan, vandaag.

Bert (schamper) Ik WEET het, kind: dit huis is almaardoor aan het groeien, haha...

Ria Lach er maar mee, maar het IS zo...En ik word er ook niet jonger op...Al die trappen!...Je trapzaal alléén is zo groot als veel mensen hun heel huis.

Bert Ik ga NU toch niet meer naar een appartementje omkijken, hoor...

4.

Bert Als ik DAT had gedaan, dan zou ik al die tijd jou en je hele familie niet hoeven te onderhouden hebben....

Ria Onderhouden!?!...Dat vertel je je vrienden toch niet, zeker?

Bert Ik vertel niemand iets, maar ik vrees dat de mensen het wel uit zichzelf zullen denken...?

Ria Dat is anders niet waar, hé!?!...Want nu je't er toch over hebt: je weddeaanpassingen volgen de inflatie niet meer getrouw, hoor!

Bert Er is geen enkele andere idioot in de E.E.G., die zijn huishoudster zoveel betaalt als ik!

Ria En onze Fons!?!...Die doet hier veel meer in huis, dan kan goedge maakt worden door het feit, dat we voor niks mogen wonen en stook en licht gratis hebben...

Bert Plus wat er allemaal nog aan profijtjes bijkomt, kind!

Ria Welke profijtjes?

Bert Gebeurt het al niet eens, dat je mij vergeet terug te geven, als ik wéér eens duizend frank huishoudgeld heb moeten meegeven, boven je wekelijks rantsoen uit?

Ria (verbolgen) Oh!!!!
DAT is het toppunt!...Nu maak je mij nog uit voor dievegge

Bert Neen, neen: alleen maar voor vergeetachtige huishoudster.

Ria Dat is hetzelfde!...Jij zal zolang doen, hé, manneke, dat dat we je nog zullen laten zitten...En dan zal je maar pas zien wat je mist!

Bert Ik geloof nooit, dat ik lang alleen zou moeten zitten.

Ria Och ja: ze zouden wel op je geld afkomen, DAT wel!

Bert Wat verschil maakt het voor mij uit waaróm ze't doen, zolang ze 't kómen doen?

Ria Liefde en toewijding!...WIJ doen het niet voor het geld... En, en...en je zou ze rap zien gaan lopen, denk ik, als ze eenmaal ontdekt hadden wat er hier allemaal te doen is in dit reusachtig huis...(ze kijkt rond) Ik begrijp NOG niet hoe jullie zo'n immens huis hebben kunnen bouwen. Voor mensen zonder kinderen en alles...

Bert Toen we't bouwden wisten we dat nog niet, Ria...En daarbij we hebben altijd graag ruimte om ons heen gehad...Veel... Grote plaatsen, waar je veel meubelen in kan zetten zonder dat het een overhoop wordt.

Ria Dat is allemaal goed, als je't niet zelf moet schoonmaken. Die traploper alleen al...(wijst naar achteraan jardin)
Ik schrik en ik beef als ik eraan denken!

Bert Jullie drie zijn de enigen die er gebruik van maken...En NU is Bob dan nog bij het leger...Hoe vaak moet je'm stofzuigen? Eén keer in de maand?

Ria Och zo, WIJ gebruiken hem alleen, hé!?

Bert Dat is toch zo; ik kan geen trap meer op of af...

Ria En als er stof op ligt, wie zal dan de eerste zijn om te

5.
" reklameren!?"

Bert Dat heb ik één keer gedaan, geloof ik, hé? En niet om de trap...Om de blaren in de hof, op het terras.

Ria (smalend) Eén keer!?...
Vergeetachtig ben je ook nog geen klein beetje!

Bert Over die trap heb ik nooit geklaagd, Ria...Zelfs niet als hij vol pluusjes en draadjes lag van het een of ander kleed dat je aan het naaien was...Op nota bene MIJN naaimachine!

Ria Maar in mijn eigen tijd, hé!...Of denk je misschien dat je me eigenlijk loon zou moeten aftrekken daarvoor? (wacht niet) Daar zou je wel toe in staat zijn! Je inkomsten worden altijd maar groter en groter, met dat geld dat je in het buitenland hebt staan, en je wordt almaar door gieriger en gieriger.

Bert (grijnzend) Rijke mensen hebben soms rare manieren, hé, kind!

Ria Zeg dat wel...Héél rare! Weet je wat jij eens zou moeten doen? (wacht niet) Meegaan als ik boodschappen ga doen.

Bert Dan zouden de mensen helemaal beginnen roddelen!

Ria (verveeld-boos) Dat je eens kon zien wat de prijzen van alles zijn, tegenwoordig. Daar heb jij geen gedacht van. Je laadt een paar spullen in je karretje...Een beetje maar, hé...ik ben soms puur nog verlegen tegenover de mensen dat ik met zo weinig genoeg neem, en dan kom je bij de kassa en woeps, woeps, woeps, 't is alles bijeen weeral veertienhonderd frank, of zo...

Bert Heb ik daar al ooit een opmerking over gemaakt!?

Ria (verontwaardigd) Je woorden zijn nog niet koud! Die wegge heb je gezegd!..Dat is de gekende stank voor dank, dat... Ik sloof mij hier uit...De mensen denken verdraaid dat er iets moet zijn tussen ons, want dat ik het anders niet zo ter harte zou kunnen nemen...(boosaardig) Ze zien namelijk niet in, hoe je't zonder dat kan blijven uithouden bij een miezerige, boosaardige ouwe vrek, zoals jij

Bert Zien ze dat niet in, neen?

Ria Neen, dat zien ze niet in!..Of dacht jij misschien dat je de allerbeminnelijkste, sympatiekste knul bent, die je vroeger eigenlijk toch wel geweest bent, moet ik zeggen.

Bert (haalt diep adem) Tja, Ria, tja...

Ria Dat besef je misschien zelf niet....

Bert (onderbreekt haar) Jawel, jawel...Ik besef dat het heengaan van Emma mij een beetje tot zonderling gemaakt heeft.

Ria Tot zonderling!? DAT is de onderschatting van het jaar... Laat mij nu niet lachen...(ze loopt door naar achteraan cour) Dus niks anders, dan wat er gezegd is, hé?

Bert Neen, Ria, niets anders.

Ria Is er niks waar je trek in hebt om straks bij de koffie te eten?

Bert Die peperkoek, hé!

6.

- Ria Tja, goed...Maar IK weet wel wat lekkerder is...
- Bert Ik ook...Maar sinds ik die galkoliek heb gehad durf ik me niet meer laten gaan.
- Ria Laat je opereren, zoals de dokter gezegd heeft, dan ben je er vanaf.
- Bert 't Is al meer dan vier jaar geleden, dat ik nog iets gevoeld heb...Je ziet wel dat ik gelijk had, hé, dat hij dat enkel maar aanraadde, omdat hij net een nieuwe auto diende te kopen...Ik ken die mannen.
- Ria Jij kent alleman, manneke, behalve jezelf...Vroeg of laat krijg je dat weer en dan zal je niet lachen...
- Bert Vast en zeker niet!
- Ria (heimelijk) Je bent bang voor 't mes, hé!?...Haha...Of denk je dat niet alleman door je geintje heen ziet.. (mimeert hem) "Ik zou helemaal ongeschonden mijn kist willen ingaan, later"!?
- Bert Dat IS ook zo.
- Ria Je bent bang van dat mes!
- Bert Met reden, hé!?...Op mijn leeftijd moet je je niet meer laten opereren als het niet écht noodzakelijk is.
- Ria Het IS echt noodzakelijk, maar jij gelooft jezelf als je bezig bent met kluitjes in het riet te wandelen, hé!.. (ze trekt de deur open)
- Bert Het is hoegenaamd niet noodzakelijk, kind, geloof dat niet. ...ik zal in ieder geval maar hout aanraken...Je weet toch maar nooit..(hij legt zijn hand op de tafel)
- Ria Ha ja, als je straks de film begint te knippen en te plakken...
- Bert (onderbreekt haar) Te monteren, heet dat...
- Ria Zie dan asjeblief, dat je niet teveel van die snippers op het tapijt laat vallen, hé?..De stofzuiger pikt die niet op.
- Bert Ik zal ze zelf wel oprapen.
- Ria Dat is niet meer dan juist. De vervuiler betaalt, zoals ze't gisteravond nog op de televisie gezegd hebben... Tot straks...
- Bert (speels-grijnzend) Tot straks, Ria...
- Ria (stopt nog even in de deuropening) En als je vindt dat het te warm wordt, draai dan de radiator lager, hé, in plaats van deuren en vensters open te zetten...Het wordt allemaal een beetje duur om DAT te doen.(ze verdwijnt)
- Bert Ja, knorpot!
(roept haastig achter haar aan) En je moet je dus niet speciaal haasten, hé..Als je soms wéér zou denken, dat dit een van onze talrijke ruzies is geweest...?
(kijkt wachtend naar achteraan cour; we horen een voordeur tamelijk zwaar dichtgaan, hij grijnst, schudt het hoofd)
Wat zou ik in hemelsnaam gaan doen, zonder haar? En Fons?
(hij haalt diep adem en zucht)

Al wordt ze wel wreveliger met de dag, dat ik langer wacht om de pijp aan Maarten en mijn geld aan haar te geven, hahaha...Ze zouden het anders wel niet Zolang bij Wij uithouden, als het dààr niet voor was...

En wat zullen ze'r ook weeral mee aanvangen? Wegpotten, natuurlijk...En vergeten ermee te leven...Juist zoals ik het zelf gedaan heb...Zuinig leven, om zo rijk mogelijk te kunnen sterven....(hij schudt het hoofd) Een mens is gek....Zijn heel leven lang, meestal...

(hij haalt diep adem, geeuwt, kijkt naar de film in de viewer) Als je nu nagaat, dat DIT mijn enige uitspatting is...Een paar filmpjes maken, af en toe...Die zoals ze't zegt beter door anderen gemaakt kunnen worden...

(hij knipt het Tampje van de viewer aan, draait het spoel een paar keer rond)

Alhoewel...!?...Dit mag toch gezien worden, hoor...Voor een amateur...

Terwijl hij enkele seconden verderdraait en kijkt, horen wij over de luidspreker plots het nabije ^{gero}ffel van zware donder. We zien bliksemweerkaatsingen op de muren, we horen het lawaai van een forse stortbui op een glazen verandakoepel.

Bert (moeizaam rechtverend) Helala, wat is dat!?
(hij loopt (eerder moeilijk) naar vooraan cour)
Even kijken of de deuren dicht zijn!?
(hij trekt de deur open, blijft op het toneel)
Ja....Gooo, kijk dat stortregenen...(hij grinnikt) Als ze DAT op haar schrobber krijgt!?

We horen donder roffelen, zien bliksem.

Bert Dat is weer een fameus onweer...En in DIT seizoen!?
Dat ze maar niet meer zeggen dat er niks veranderd is aan onze atmosfeer, na die atoombommen van destijds...Toen had je hoogstens een dondervlaag in het putteke van de zomer...Als het snikheet was...NU krijg je ze in volle winter!

Er wordt gebeld aan de voordeur.

Bert Ha, daar heb je't!!...Z'is natuurlijk haar paraplu vergeten! En haar sleutel ook, haha...(hij loopt naar achteraan cour, zo snel als mogelijk) Alhoewel ze heeft altijd een paraplu in dat wagentje zitten....(grijnst boosaardig)
Misschien heeft ze'm niet opengekregen!?

Hij verdwijnt eventjes achteraan cour.

Na enkele seconden komt hij terug, spreekt tegen iemand in de hall.

Bert Doe de deur maar dicht!
En, en, en veeg je voeten daar maar op de mat...Of beter, trekt je schoenen ineens uit, ze zijn doorweekt.
Zo!... Laat ze daar maar staan, dat kan geen kwaad...
(wenkt naderbij) En kom nu maar binnen, het is hier lekker warm.

Hij stapt opzij, tegen de achterwand aan, houdt de deur open.
DENISE komt binnen. Ze wekt meteen de indruk tamelijk simpel (niet debiel!!) te zijn. Uiterlijk is er aan haar niets anders te merken, dan een zekere loomheid, misschien een vorm van slonzigheid zelfs. Ze praat ook weinig vinnig, altijd eerder sloom, zonder veel ruggegraat. Ze draagt een oudmodische mantel die doorweekt is. Haar haar hangt in natte klissen langs haar gezicht heen, dat nergens tekenen van opsmuk vertoont. Ze draagt doorweekte gebreide kousen, wekt een zonet povere, dan toch weinig weelderige indruk.
Ze kijkt niet naar de deur, maar verbouwereerd, enerzijds gelukkig, anderzijds ietwat ongelovig rond, als iemand die voor het eerst in die kamer komt. Ze

8.
draagt een plastic boodschappentasje aan de hand.

Denise Ik zal hier alles nat maken, zelle.

Bert Je moet direkt andere kleren aantrekken...Ik geloof dat je doorweekt bent tot op je hemd, als je dat tenminste draagt?

Denise Mijn rug is ijszig koud, ja.

Bert Vooruit, begin die natte spullen dan maar direkt uit te trekken, dat we ze te drogen hangen...(hij loopt naar achteraan jardin)

Denise legt de plastic tas op tafel, trekt haar mantel uit en hangt hem heel netjes op de rugleuning van een eetkamerstoel. Ze draagt een ook op de schouders doorweekt gebreid wollen, onmodieus vest over een functioneel ruw-grijs kleed zonder modische snufjes. Ze trekt het jak uit, hangt het op een andere stoel, ritst op haar rug de sluiting van haar kleed los, als is ze van plan zich daàr en dan helemaal uit te kleden, waar Bert nog bijstaat.

Bert Jamaar, hé, hé, hé...Wacht een ogenblikje, hé, kind...(knikt naar de zaal) Stel je voor dat hier mensen binnenkijken!? Kom...?

Denise loopt domweg op hem toe.

Bert (bij de deur, die hij openduwet) Eerste deur rechts in het gangetje is mijn kamer..De tweede deur is de badkamer. Je kan een warm bad nemen, als je dat wil...En in de kleerkast op mijn kamer zal je wel kleren vinden...Mannen-kleren weliswaar, want ik bezit geen vrouwenkleren... Daar heb je toch geen bezwaar tegen, zeker?

Denise (schudt het hoofd) Neen, neen...

Bert Goed..Neem gerust je tijd...Ik blijf hier en er is niemand anders in huis, zodat je niet zal lastig gevallen worden. Vooruit, maak dat die ijskoude spullen op de radiator hangen, vóór je een longontsteking opdoet.

Denise (aarzelt, wijst naar haar mantel en jak) Moet ik DIE spullen niet meenemen?

Bert Laat dat maar liggen...Vooruit! En maak vooral je haar goed droog ...

Denise loopt langs hem heen. Hij kijkt haar hoofdschuddend na, trekt de deur dicht, loopt naar het midden. Hij bekijkt haar mantel, pikt hem op van de stoel, bedenkt zich, hangt hem terug en draagt stoel én mantel naar achteraan bij de radiator.

Bert Dat is in geen uren droog...(hij voelt aan de binnenkant onder de schouders in de mantel) Helemaal doorweekt...(hij haalt diep adem, schudt het hoofd) Of ik geen kaarten moet kopen voor een goed werk? In zo'n weer!?

Hij loopt naar de tafel bij de plastic-zak die Denise daar neergelegd heeft, opent de zak, haalt er een bundeltje mappen en kaarten uit.

Bert Van de nonnen, natuurlijk! (kijkt peinzend de zaal in) Het zal toch zelf geen non zijn, zeker!?... Neen, dan had ik wel ergens een kruisje gezien...En een non zou zich niet zomaar direkt uitgekleeft hebben...Daar moet je een beetje simpel van geest voor zijn? Of juist héél doortrapt?

Neen... (hij schudt het hoofd) Eerder simpel ziet ze'r uit...

Trouwens, om in DIT weer huis aan huis te blijven verderlopen, daar kan je niet anders dan een beetje niet goed snik voor zijn ...

(hij steekt de bundeltjes kaarten in de zak, legt hem weer op tafel, zoals hij hem gevonden heeft; hij zet zich achter zijn viewer: hij stopt na enkele ogenblikken, grijpt de plastic-zak weer, haalt er een bundeltje kaarten uit, breekt het open, bekijkt de kaarten)

Bert Van de Nieuwendijk komt die... Het oudmannetjeshuis... Het zal een van de helpstartjes zijn, daar... Goed voor het vuile werk van die nonnen... (hij legt het bundeltje postkaarten naast zich neer, spoelt verder, bekijkt de film)

Denise verschijnt achteraan jardin. Ze heeft een lobbige mannébroek aan, die ze met de handen moet vasthouden om haar middel. Er boven draagt ze een wijde zware pullover over een hemd met een kraag die openstaat aan haar hals. Met een dikke badhanddoek wrijft ze haar haren droog.

Denise Er is niks anders dan dingen als dit...

Bert (kijkt om, geamuseerd) Je zou bijna naar het circus kunnen, zo... Maar... (grijnst verontschuldigend) Mijn huishoudster woont boven en ze is niet thuis. Ik kan je moeilijk bij haar kleren laten gaan pakken, hé? Dan zou ze mij de neus afbijten, denk ik...

Denise Is 't zo'n kwaje?

Bert Soms wel... Heb je't warm, zo?

Denise Behalve mijn voeten. (ze toont een blote voet)

Bert Vooruit, kom hier: zet je daar in de sofa en trek je voeten op onder een kussen... (hij staat op, loopt naar achteraan jardin) Ik haal je een paar dikke wollen sokken...

Denise Een broeksband, heb je die?

Bert Ergens in een lade, ja... Momentje... (hij verdwijnt)

Denise stapt naar de sofa, zet zich neer in een hoek, trekt haar voeten onder zich en dekt ze nog af met kussens. Ze kijkt nieuwsgierig rond.

Bert (verschijnt weer, heeft een broeksband over zijn schouder hangen, dikke wollen kousen en pantoffels in zijn handen)
Wie stuurt je'r eigenlijk op uit met die spullen?
(wijst vaag naar de tafel)

Denise Dat zijn mijn kleren...

Bert Met die postkaarten, bedoel ik?

Denise Oh... Moeder.

Bert Is dat moeder-overste van de Nieuwendijk? (hij brengt haar de kousen en de broeksband)

Denise (neemt de spullen aan, begint ogenblikkelijk de kousen aan te trekken) Ja...

10.

Bert Dat is niet erg verstandig van jou, dat je in zo'n weer blijft verdergaan!?

Denise Ik kon nergens binnen...

Bert Hoezo?

Denise Er heeft bijna niemand opengemaakt...En moeder heeft gezegd dat ik niet moet terugkeren vooraleer ik alles verkocht heb.

Bert Ach zo, heeft ze DAT gezegd, ja?.Heb je'r al veel verkocht?

Denise Eén pakje en drie losse kaarten...Het geld zit in de zak van mijn jas...We moeten zien dat het er niet uitvalt.

Bert Jaja....Hoe voel je je nu?..Nog koud?

Denise Neen, neen, lekker...

Bert Trek in een tas thee?

Denise Graag...

Bert Momentje...Enkel het water maar opzetten...(hij slegt haar vooraan cour)

Denise Kan ik je met iets helpen?

Bert Blijf maar lekker zitten...En wrijf je haar verder droog. (hij verdwijnt vooraan cour)

Denise kijkt weer nieuwsgierig rond, wrijft haar haar, roept naar vooraan.

Denise Woon jij hier helemaal alleen?

Bert (verschijnt weer) Ziezo, het water staat op...Ik zeg het toch: ik heb een huishoudster hierboven wonen...Met haar man en haar zoon...Maar die is momenteel bij het leger.

Denise En jij woont daarachter, beneden? (wijst naar jardin)

Bert Ja...(grijnst) Trappen en ik, dat komt niet meer zo goed overeen...

Denise Dat ken ik...Knieën, zeker, hé?

Bert Inderdaad.

Denise Dit is wel een groot huis, zelle...

Bert Ja, we hebben nog een boel kamers vrij...Heb je geen trek in een goeie borrel?

Denise Een borrel? Neen, dat mag ik niet drinken.

Bert Wie zegt dat?

Denise Moeder en de zusters.

Bert Hier ben je niet bij moeder en de zusters.

Denise Dat is een groot vergif, zeggen ze.

Bert op DIT moment zal het voor jou een medicijn zijn, kind... (hij loopt naar de kast cour, trekt die open, haalt er een fles cognac uit, steekt ze naar Denise op, alhoewel ze hem niet aankijkt, omdat ze de broeksband in de broek aan het

steken is)
Cognacje?

- Denise (kijkt op) Denk je nu écht, dat..dat..dat dat NIET slecht voor mij is?
- Bert (onderbreekt haar) Ik denk dat niet enkel maar, ik WEET het...Ik zal zelfs meer zeggen: het is noodzakelijk om te beletten dat je toch nog een verkoudheid opdoet.
- Denise Ze zullen het aan mijn adem ruiken, zeggen ze.
- Bert Als je daarna thee drinkt, dan is dat weg...En daarbij, die spullen zullen nog niet zo spoedig weer droog zijn, hoor.
- Denise Jaaaar, ik kan niet telang blijven, zelle...Ik moet al die kaarten nog verkopen.
- Bert Neen, dat moet jij niet! (hij neemt twee cognacglazen uit de kast, komt ermee naar het tafeltje)
- Denise Jawel, zelle!
- Bert Neen, neen...Wat dat betreft zal ik eens naar moeder bellen, straks. (hij schenkt een paar scheuten cognac uit in de glazen, steekt haar een glas toe, nadat hij eerst de fles weer gestopt heeft) Hier, drink dit maar eens op.
- Denise (neemt het glas aan, bekijkt het skeptisch) Amaï, geef-achtig ben je ook niet, hé...Er is bijna niks in!?
- Bert In zo'n glas mag je niet meer ingieten...Heb je al ooit zo'n glas gezien?
- Denise Neen ... Dat is groot, hé...En plezant om vast te houden..
- Bert ("roert" zijn glas rond in de palm van zijn hand) Je moet het een beetje opspoelen tegen de rand, dat maakt de geur los...(hij ruikt aan zijn glas) Hmmm, heerlijk.
- Denise (roert ook , nogal heftig) Zo?
- Bert Hé, pas op, pas op, of het vliegt eruit, en dat zou zonde zijn!
- Denise (stopt met "roeren", steekt de neus in het glas, haalt diep adem in, trekt zich proestend terug)
oooh..aaaah!?....Dat pikt in mijn ogen...(ze trekt zich terug, knijpt de ogen stijf dicht)
- Bert Natuurlijk! Je moet enkel een klein snuifje inademen... Snuffelen in feite...JIJ smijt je ogen in de cognac!
- Denise (kijkt hem lachend, geamuseerd aan) Jij zegt rare dingen, zelle..Hoe kan je je ogen nu in dat glas smijten?
- Bert En als je drinkt, dan moet je't met heel kleine sipjes doen ook...(doet het voor) Zo...En je spoelt de drank voorzichtig rond in je mond.
- Denise Als..als een muntebolleke?
- Bert Juist...Om de smaak helemaal in jou op te nemen...Pas DAN slik je'm door...Enne...(haastig als ze wil drinken) Wacht nog een ogenblikje...Hou eerst nog even je hand goed open-
gespreid onder het glas..(hij toont het, glas in handpalm, staander tussen wijs- en middelvinger) Dan kan de drank

nog wat opwarmen...Dan komt het bouquet NOG beter los.

ze "roeren" allebei lichtjes hun glas rond in hun handpalm.

Bert Ik ga toch eens proeven, nu...(hij doet het, zij houdt hem in het oog; hij neemt een sipje, spoelt het rond in zijn mond, slikt het door) Hmmm, lekker...Van alle sterke dranken is DIT toch wel de smakelijkste, vind ik.

Denise (neemt een slokje, te veel eigenlijk)

Bert Hé, pas op, niet zoveel!?

Denise (trekt een wrang grimas tegen de smaak, slikt de drank door, proest, hijgt) Waaah, ooh..Dat..ooh..Pffff...

Bert Rustig maar..(hij gaat lichtjes op haar rug kloppen) Probeer diep te ademen, dat helpt.

Denise (hijgend, proestend) Ik stik bijna...Pfff, ik kan best geloven dat ze dit vuurwater noemen...

Bert Jaaaar, dat was niet DAARom..Je zal dadelijk wel beginnen voelen, wat dat betekent...

Denise En dat het van de duivel komt.

Bert DAT zeker niet!..Daar is het aan de ene kant te lekker voor, en aan de andere kant is de duivel al jaren afgeschaft, wist je dat niet?

Denise kijkt hem ongelovig aan, nog lichtjes hoestend.

Bert Je zal dadelijk gewaar worden wat ik bedoel...Hier... (hij tikt zich lichtjes op de borst) Drink nog maar eens.

Denise (kijkt hem ongelovig-achterdochtig aan)

Bert Vooruit..Ik doe het toch ook!? (hij neemt een sipje)

Denise Jij wil mij in het verderf storten, hé!?(ze zegt het vlakjes, zeker niet zo dat we kunnen denken dat ze het erotisch bedoelt)

Bert En waarom zou ik je nu in het verderf willen storten? 't Is de eerste keer in mijn leven dat ik je zie... Ik ben een ouwe man...Je bevalt me, dat is alles... Al wat ik zeg is om je bestwil...

Denise (niet overtuigd) Dat zegt moeder ook...

Bert Ik BEN moeder niet! ..Vooruit, neem nog een slokje... (hij neemt zelf ook een sipje)

Denise (toch nog een beetje argwanend, ze neemt een sipje, slikt het door, trekt weer het grimas) Whoaaaa...oooooh...Pffff...Dat brandt, zelle...

Bert Dadelijk doet het goed...Hoe heet jij eigenlijk?

Denise Denise.

13.

Bert Bert Vaarten...(hij steekt de hand uit)

Denise (aarzelt wat ze moet doen)

Bert komop, ken je dat niet, een hand geven?..Om een vriendschap te bezegelen?

Denise (grijpt de hand, aarzelend) Goiedag...

Bert Aangename kennismaking, Denise...

Denise (knikt, trekt haar hand terug, nog ietwat schuw)
Het begint NU goed te doen, hier...(legt hand op borst)

Bert ik heb het je gezegd, hé..Neem gauw NOG een slokje.
Dan spreidt het zich helemaal uit...

Denise (neemt een sipje, trekt nog een grimasje, maar proest niet meer) Het brandt niet meer zo ook...

Bert Zie je wel: het begint al beter te gaan.

Denise Het begint warm te worden, ja.(neemt een grotere slok, slikt hem ogenblikkelijk door, proest nu weer)
Oooooh...haaaaah...'t Is toch straf, zelle...

Bert Je wordt ineens te roekeloos ook, haha...

Denise Pfff, maar het doet goed, nu...

Bert (glunderend) Jij bent een beetje als een onervaren hondje dat ze in het water werpen, hé: je dabt maar rond, gewonnen, verloren...

Denise (grijnst gelukkig) Ik voel me helemaal gloeien, nu...

Bert Prachtig!...Geen last meer van koude voeten, of iets?

Denise Helemaal lekker...(steekt glas naar hem op) Krijg ik nog wat?

Bert Jamaar, hé, hé, hé!?

Denise Er was bijna niks in.

Bert Goed, je krijgt nog één borrel...Maar dan niks meer, hoor...(hij grijpt de fles) Ik zie dat ik heel voorzichtig moet zijn met jou...(schenkt een slok in haar glas, voegt bij zichzelf ook een scheutje bij)

Denise Je neemt toch zelf ook nog wat!?

Bert Och ja...(haastig) Maar IK heb meer de gewoonte, dan jij, hoor...(heft glas op, nadat fles gestopt is)
Gezondheid, en dank je wel...

Denise Waarom?

Bert Omdat het dank zij jou is, dat ik hier nu zit te drinken...Want om eerlijk te zijn: ik ben altijd blij als hier iemand komt, die een borrel wil drinken, omdat ik dan kan meedoen...(heft glas weer op) Prosit...

Denise (heft glas eventjes op) Schol!

Bert Hé, hé, dat zeg je niet als je zo iets drinkt! Schol is goed voor bier.